

hold. Danmark deltager alene i det retlige og indre samarbejde i EU på et mellemstatsligt grundlag. Det er det danske forbehold. Det er det, den danske befolkning sagde ja til den 18. maj 1993.

Så er der Schengensamarbejdet. Det har man nu besluttet skal integreres i samarbejdet i EU. Her vil noget af det Schengensamarbejde blive placeret i det fælleseuropæiske samarbejde – det er også det, der populært kaldes første søjle – og andet vil blive placeret i det mellemstatslige samarbejde.

Derfor forhandlede den danske statsminister på Danmarks vegne i fuld respekt over for den danske befolkning og det danske forbehold, således at det danske forbehold var fuldstændig uantastet, da Amsterdammødet var slut, og sådan at Danmark har en protokol, hvori der står, at Danmark alene deltager i det mellemstatslige samarbejde. Og når det drejer sig om den del af Schengensamarbejdet, der placeres i det fælleseuropæiske samarbejde, er Danmark alene forpligtet på mellemstatsligt grundlag.

Udvikles det samarbejde så, der er placeret i det fælleseuropæiske samarbejde, er Danmark fortsat i den situation, at vi står frit. Vi kan vælge, at vi vil tilslutte os; vi kan vælge, at vi ikke vil. Og i tilfælde af, at det er noget, der får konsekvenser for Schengensamarbejdets muligheder for at fungere, er der den situation, som også protokollen tager hånd om, at så skal der forhandles mellem parterne og Danmark.

Vi er i en fantastisk situation i Danmark, hvor de andre lande har taget det hensyn til Danmark, at vore forbehold skulle være uantastede, også efter en integration af den her konvention i det europæiske samarbejde.

Jeg tror, det er vigtigt af hensyn til befolkningen, at det bliver sagt så præcist, som jeg forsøgte at gøre det her, sådan at man ved, at det danske forbehold er det papir værd, det blev skrevet på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige til justitsministeren, at den holder ikke. Jeg vil prøve at komme tilbage til det i mit ordførerindlæg.

Når jeg bad om en kort bemærkning igen, var det, fordi jeg ikke synes, det er rimeligt, når vi har en debat her, hvor vi prøver at debattere med hinanden og prøver at få hinandens holdninger så godt belyst som muligt, at fru Birthe Rønn Hornbech affærdiger et spørgsmål fra

mig bare med den overfladiske kommentar, at vi bliver ikke enige. Derfor kunne fru Birthe Rønn Hornbech vel nok prøve at svare på spørgsmålet.

Man forsvarer fjernelsen af personkontrollen ved grænsen med, at man dermed får en bedre indsats imod grænseoverskridende kriminalitet. Og spørgsmålet gik på, at hvis det er argumentationen – og ikke det ideologiske projekt, som jeg tror er den virkelige baggrund for Schengenkonventionen og Danmarks tiltrædelse heraf – jamen så burde man jo tage skridtet fuldt ud og også fjerne personkontrollen til tredjelande og bruge ressourcerne også i forhold til tredjelande på at forsøge at få fat i den grænseoverskridende kriminalitet uden personkontrol. Men det gør man jo ikke.

I bund og grund handler det vel om, at man godt ved, at personkontrollen har en effekt, og at man derfor bliver nødt til at have den. Og det burde fru Birthe Rønn Hornbech åbent og ærligt fortælle eller også sige, at det er et rent ideologisk projekt, i stedet for at forsøge at foregøgle befolkningen, at afskaffelsen af personkontrollen har noget som helst at gøre med en forstærket indsats imod grænseoverskridende kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen selvfølgelig er det ideologi, når hr. Thulesen Dahl mener, at vi skal gemme Danmark bag Dannevirke og kontrollere alt, hvad der bevæger sig ind og ud over grænsen. Selvfølgelig er det ideologi.

Vi har en anden opfattelse af, hvordan vi skal omgås i Europa. Og vi har en anden opfattelse af, hvordan man skal vægte forholdet mellem lovlydige borgere og kriminalitet og udnyttelse af politiets ressourcer.

Nu var det jo ikke en kritik af justitsministeren med forbeholdene. Det tror jeg også justitsministeren selv er klar over. Jeg vil overhovedet ikke på nogen måde drage i tvivl, at regeringen under forhandlinger med de andre EU-lande altid respekterer EU-forbeholdene, naturligvis ikke. Det, jeg bare siger, er, at de er ikke så frygtelig meget værd, og det viser sig jo i stigende grad, hvad de forbehold indebærer, nemlig at de andre naturligvis fortsætter.

Og det er jo ikke rigtigt, at hr. Uffe Ellemann har sagt noget andet, men vi var jo i en situation dengang, at Danmark havde sagt nej til Maastricht, og hvad skulle vi så? Ja, så forsøgte